

229. Primus Denizi beglerbegus factus Leunclavii. Pan-Chiradines; Sangiacus gallipolij: sulta ~~dectes Hist. Turc.~~
ni Muratis hujus justitia; ὁ ταγηφος, sire praetor
Callipolitanus, et ducum; Cedrini correcta
versio.

Solebat ante illa tempora classis sultanae praefectus
esse maximus ordinarius, qui Calliopolis sangiacus
erat.

Hoc ex Laonici quoque pluribus locis intelligere licet, ut cum
in Muchemete II mentionem facit Jonuzis praefecti
(sangiacum interprobatur) Calliopolis, itemque Zogani
praefecti Calliopolis, et postea tamen regiae classis
imperatorem facit eundem praefecto Calliopo-
litano.

Nunc etiam sangiacum ex Calliopolide etiam
et ibidem hujus beglerbegus est ordinaria, quam
residentiam vulgo vocant.

Fuit igitur a Soleimane nova reperta dignitas, ut
maris praetor non amplius esset sangiacus, sed
beglerbegus.

Hunc officio tunc Chairadinem cum titulo regis
praefecit: uti nunc Ulutzalis quoque maris est
beglerbegus, et regis bassa.

Praeceter ipsius nomine Calliopoli, cum istic uno, plus
minus, mehse nos haereremus, Subassa quidam
natione genuensis, vir humanus, et quod in apostasia
mirere, nobis in causa quadam nostra per-
quam addictus et utilis.

Quippe mortus ad Calliopolim, ut in Supplemento anna-
lium narravimus, Henrico barono de Lichtenstain

(auoyordū)

Cadius stre Potestatus urbis Calliopolitanae, relicta ab eore, reluti bona caduca, et ad se, qui cadi-
licatum a sultano pecunia, pro more Turcico redi-
misset, deroluta repetebat anobis, et animo jam
derorazat.

Nos autem ab ipso ad subassam appellantes, fuisse ba-
ronem defunctum Caesarij legatum, adeoque personam
publicam, replicabamus: cuius bona nec pro caducis
baberi, nec applicari fisco, nisi violato jure gentium
possent.

Cum avarus Cadius a sententia ne litteris quidem am-
plissimis salvi commeatus prolatis, et inspectis,
dimoveri vellet: subassa / prolatis nobis Italica
lingua, praesente cadio assessoribus suis,
Id consilii dabat, ut Constantinopolim ad oratorem
accipiat, multum obsecrare, prescribere, et collaudare
e nostrij eodem ablegatum, ut redariorum ulto
se adjuncturum pollicebat.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΟΗΝηΝ

Ita re Constantinopoli cognita et ad Diranum delata,
confestim sultani Muratis iussu missus tzausius qui-
dan Murates, natione Circassus, qui non solum hac
lite nos liberaret Calliopoli, rerum etiam extra Darda-
nello, a Calliopoli 27 milliaribus graecijs dissitas
arces, ubi nares perquiri solent, ne mancipia reti-
tae merces exportentur, deducereb.

Sicut remissa cadii, nobis injurii, paena fuit arbitri-
trium oratorij Caesarei, Pauli baronij Litzingani,
collaudataque subassae prudentia, qui pro nobis ad-
versis cadium stetisset. ----

Sed enim ad rem ut redeamus, hoc sanguaci Calliopoli-
tani officium praeturae maritimae Turcia graecij
aceperunt, quos fam tobiez diximus eos multis in
rebus aemulatos. Apud Cedrum aliquotiesis, qui

(Καρπί ήστι)

3 ²⁴³
 ὅπεραγος sive praetor Calliopolitanus erat, etiam
τὸν δωδεκάρχον praeturam gessisset traditur, quo
vocabulo non tam duodecim insularum, quam
marii imperium significatur.

Et enim hodieque sanguinatus insularum Mitylenae,
 Chii, Naxi, Negroponti vel Euboeae, Rhodi, Leucadi,
 sive I. Maurit, cum aliis, ad imperium ejus, qui
 mari est beglerbegus, pertinent.

Alicubi Xylander, caeteroqui doctus vir et Graecae
 per quam peritus, apud Cedrinum insulas Dodecanesi
 vertens, ita duodecim insularum civitatem vo-
 cari adjicit, errore manifesto.

Quis enim audiret unquam τὸν δέκαρχον vel Archipelago,
 scenti nunc vocat, civitatem insularum duodecim?

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ^{τόπος επιτύχης Νικοπόλεως, τοῦ φαντασματικοῦ} ΔΟΧΝΩΝ

et nimis opere crudeliter Constantimum filium, cui
 oculus eruit, Ireneum ^{τοῦ πατρὸς} defecit. ---

Ex Hellesponto ad dextram, versus occasum solis navigan-
 tibus, occurent:

1. Αἴγαρος. 2. Εὔβοια. 3. Νάφος. 4. Τήρα. 5. Μῆλος. 6. Ζάκυνθος.
 7. Λευκάδα. 8. Κεφαλλονία. 9. Λερός. 10. Χίος. 11. Ερέτρα. 12. Ρόδος.
 Ut autem aliae minores: ita nec amplissimae duas,
 Cyprus et Creta, quod instar magnarum illarum pro-
 vinciarum duas singulare praetores haberent.